

[Lenger]

der, at vi får en mulighed for at vurdere meget bredere, hvad Københavns kommune har behov for. Hvis hr. Ole Vig Jensen ikke har talt over sig, men faktisk har ment, hvad han sagde, så betyder det også, at det radikale venstre må forventes at stille sig meget positivt, hvis det også over for det radikale venstre bliver gjort klart, at Københavns kommune har disse særlige problemer.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne starte med at sige, at naturligvis har hr. Lenger ret i, at når man har forholdsvis flere problemer i Københavns kommune, end man har i andre kommuner, så må det også betyde, at man har en forholdsvis større administration end andre kommuner. En af de ting, fru Karen Højte Jensen glemte i sin fremstilling, var, at Københavns kommune jo også er amtskommune, det vil sige, at den også har den administration, en normal amtskommune har, og så kan man ikke sammenligne med almindelige kommuner, når man taler om administrationsudgifterne i Københavns kommune.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Poulsgaard, at selskabsskatter fordeles imellem kommunerne. De går ikke alene til den kommune, hvor hovedsædet for det pågældende aktieselskab er.

Indenrigsministeren siger, at vi ikke har overbevisende argumenter, Københavns kommune har ikke været i stand til at præstere dem. Nej, vi har jo i kommunaludvalget haft lejlighed til at læse Københavns kommunes fremstilling af sagen og indenrigsministeriets kommentarer dertil. De bærer klart præg af, at hvor argumentationen fra Københavns kommune ikke passer ind i indenrigsministeriets og indenrigsministerens opfattelse af, hvad der er årsag til problemerne i Københavns kommune, tillægger man ikke Københavns kommunes argumenter vægt. Det er det, der er sket i de dokumenter. Det har vi set gang på gang.

På tilsvarende måde har det været med diskussionen i dag. Det gennemgående tema hos de borgerlige ordførere – ikke i særlig udpræget grad hos hr. Ole Vig Jensen, men dog også – har været, at det i høj grad er selvskabte problemer, man er alt for sent kommet i gang med tilpasningen; og så har der været nogle forsøg på at sandsynliggøre

den opfattelse, at Københavns kommune i altovervejende grad selv har skabt sine økonomiske problemer.

Der har været meget få forsøg på at gå ind i en vurdering af, om ikke de argumenter, Københavns kommune og vi andre har ført frem, kan være rigtige, argumenterne om den svagere stigning i indtægterne end i næsten alle andre kommuner, om forholdsvis betydelig flere folkepensionister, førtidspensionister, invalidepensionister, studerende, enlige forsørgere, ikke-arbejdsløshedsforsikrede bistandsmodtagere og indvandrere end i næsten alle andre kommuner. Eksempelvis har Københavns kommune i forhold til sit indbyggertal 65 pct. flere folkepensionister, end kommunerne i gennemsnit har. Kommunen har også forholdsvis betydelig flere folkepensionister, end eksempelvis de 5 store provinsbyer har, både hver for sig og i gennemsnit. Det er klart, at det betyder et forholdsvis større pres på sygehusvæsenet, på plejehjemsområdet, på omsorgen for ældre i det hele taget, end det gør i alle andre kommuner, næsten uden undtagelse.

Det vil man ikke indrømme, og man vil heller ikke indrømme, at vi har ret i vores påstand om, at udligningsordningerne ikke dækker fuldt ud, men kun delvis, og at Københavns kommune ikke har den klare fordel, som alle kommuner uden for hovedstadsområdet har ved, at de fik kommunesammenlægningen og dermed den fulde udligning imellem centerkommunens problemer på den ene side og omegnskommunernes knap så store problemer på den anden side i økonomisk henseende. Det ser man væk fra, det går man ikke ind i, for Københavns kommune må ikke have ret i sin opfattelse, at der er noget rivende galt i den behandling, den får.

Regeringspartiernes ordførere med CDs ordfører som en velgørende undtagelse har også i dag forsøgt at bidrage til den almindelige læggen gift for forståelsen i befolkningen og specielt i andre kommuner af, at Københavns kommune har særlige problemer.

Indenrigsministeren gør det her til sidst, at hun siger: ja men vi har da forståelse for Københavns kommunes problemer; derfor udsætter vi betalingen af dens »skyldige« bidrag til staten fra 1985 til 1986. Ja men det ligger jo sådan, at de penge, Københavns kommune ikke betaler i 1985, skal den efter